

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 2 d. *

„Ieškinys dėl panaikinimo – Sprendimai (ES) 2020/245 ir 2020/246 – Pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimu įsteigtoje Partnerystės taryboje – Susitarimas, kurio tam tikros nuostatos gali būti priskirtos prie bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) – Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ir kitų Partnerystės tarybos įsteigtų organų darbo tvarkos taisyklių priėmimas – Dviejų atskirų sprendimų priėmimas – Teisinio pagrindo pasirinkimas – ESS 37 straipsnis – SESV 218 straipsnio 9 dalis – Balsavimo taisyklė“

Byloje C-180/20

dėl 2020 m. balandžio 24 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Komisija, atstovaujama M. Kellerbauer ir T. Ramopoulos,

ieškovė,

palaikoma

Čekijos Respublikos, atstovaujamos K. Najmanová, M. Švarc, J. Vlácil ir M. Smolek,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą P. Mahnič, M. Balta ir M. Bishop,

atsakovė,

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos T. Stehelin, J.-L. Carré ir A.-L. Desjonquères,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

* Proceso kalba: anglų.

kuri sudaro Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, A. Prechal, N. Piçarra ir A. Kumin, teisėjai C. Toader (pranešėja), M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, P. G. Xuereb, L. S. Rossi ir I. Jarukaitis,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2021 m. birželio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškinyje Europos Komisija prašo panaikinti 2020 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimą (ES) 2020/245 dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimu įsteigtoje Partnerystės taryboje dėl Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ir kitų Partnerystės tarybos įsteigtų organų darbo tvarkos taisyklių priėmimo ir pakomitečių sąrašo sudarymo šio susitarimo taikymui, išskyrus II antraštinę dalį (OL L 52, 2020, p. 3), ir 2020 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimą (ES) 2020/246 dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimu įsteigtoje Partnerystės taryboje dėl Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ir kitų Partnerystės tarybos įsteigtų organų darbo tvarkos taisyklių priėmimo ir pakomitečių sąrašo sudarymo šio susitarimo II antraštinės dalies taikymui (OL L 52, 2020, p. 5) (toliau kartu – ginčijami sprendimai).

Visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimas ir ginčijami sprendimai

- 2 2017 m. lapkričio 20 d. Taryba priėmė Sprendimą (ES) 2018/104 dėl Europos Sąjungos, Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimo pasirašymo Sąjungos vardu ir laikino taikymo (OL L 23, 2018, p. 1). Šis sprendimas grindžiamas ESS 37 straipsniu, taip pat SESV 91 straipsniu, SESV 100 straipsnio 2 dalimi, SESV 207 ir 209 straipsniais, siejamais su SESV 218 straipsnio 5 ir 7 dalimis ir 8 dalies antra pastraipa.
- 3 Šis partnerystės susitarimas (toliau – Partnerystės susitarimas su Armėnija) buvo pasirašytas 2017 m. lapkričio 24 d. ir laikinai taikomas nuo 2018 m. birželio 1 d. Jis įsigaliojo 2021 m. kovo 1 d.
- 4 Partnerystės susitarimo su Armėnija 362 ir 363 straipsniuose nurodyta, kad įsteigiami atitinkamai Partnerystės taryba ir Partnerystės komitetas, o šio susitarimo 364 straipsnyje numatyta galimybė prireikus sudaryti pakomitečius ir kitus organus. Be to, remiantis šio susitarimo 362 straipsnio 4 dalies, siejamos su 363 straipsnio 4 dalimi, nuostatomis, Partnerystės taryba turi priimti savo darbo tvarkos taisykles ir jose apibrėžti Partnerystės komiteto, kuris, be kita ko, yra atsakingas už Partnerystės tarybos posėdžių rengimą, funkcijas ir darbo tvarką.

- 5 Siekdamos įgyvendinti Partnerystės susitarimo su Armėnija 362–364 straipsnius, 2018 m. lapkričio 29 d. Komisija ir Europos Sąjungos vyriausioji įgaliojanti užsienio reikalams ir saugumo politikai kartu priėmė pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo dėl pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Partnerystės susitarime su Armėnija įsteigtoje Partnerystės taryboje priimančias sprendimus dėl Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ar bet kurio kito organo darbo tvarkos taisyklių. Šis pasiūlymas buvo grindžiamas ESS 37 straipsniu, taip pat SESV 91 straipsniu, SESV 100 straipsnio 2 dalimi ir SESV 207 ir 209 straipsniais, siejamais su 218 straipsnio 9 dalimi.
- 6 Vis dėlto iš dalies pakeistame 2019 m. liepos 19 d. pasiūlyme Komisija panaikino nuorodą į ESS 37 straipsnį kaip į materialinį teisinį pagrindą. Šiuo iš dalies pakeistu pasiūlymu buvo atsižvelgta į 2018 m. rugsėjo 4 d. Teisingumo Teismo sprendime *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)* (C-244/17, EU:C:2018:662) pateiktus išaiškinimus; tuo sprendimu panaikintas 2017 m. kovo 3 d. Tarybos sprendimas (ES) 2017/477 dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi pagal Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Kazachstano Respublikos tvirtesnės partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą įsteigtoje Bendradarbiavimo taryboje, dėl Bendradarbiavimo tarybos, Bendradarbiavimo komiteto, specialių pakomitečių ar kitų organų darbo tvarkos taisyklių (OL L 73, 2017, p. 15), motyvuojant tuo, kad priimdama minėtą sprendimą Taryba klaidingai rėmėsi SESV 31 straipsnio 1 dalimi.
- 7 Per 2019 m. gruodžio 4 d. posėdį Nuolatinų atstovų komitetas (COREPER) nusprendė aktą dėl pozicijos, kurios turi būti laikomasi Sąjungos vardu, padalyti į du Tarybos sprendimus: pirma, į Partnerystės susitarimo su Armėnija, išskyrus jo II antraštinę dalį, taikymui užtikrinti skirtą Sprendimą 2020/245, kurio materialinis teisinis pagrindas yra SESV 91, 207 ir 209 straipsniai, ir, antra, į šio susitarimo II antraštinės dalies taikymui užtikrinti skirtą Sprendimą 2020/246, kurio materialinis teisinis pagrindas yra tik ESS 37 straipsnis. 2020 m. vasario 17 d. Taryba priėmė ginčijamus sprendimus, remdamasi tais pačiais materialiniais teisiniais pagrindais. Sprendimas 2020/245 buvo priimtas kvalifikuota balsų dauguma, o jo procedūrinį teisinį pagrindą sudarė visų pirma SESV 218 straipsnio 8 dalies pirma pastraipa ir SESV 218 straipsnio 9 dalis; Sprendimas 2020/246 buvo priimtas vieningai. Iš tiesų šio sprendimo procedūrinį teisinį pagrindą sudaro ne tik SESV 218 straipsnio 9 dalis, bet ir SESV 218 straipsnio 8 dalies antra pastraipa, pagal kurią Taryba, be kita ko, sprendžia vieningai, kai susitarimas priklauso sričiai, kurioje Sąjungos aktams priimti reikia balsų vieningumo.
- 8 Be to, Sprendimo 2020/245 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimu įsteigtoje Partnerystės taryboje, kiek tai susiję su Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ir kitų Partnerystės tarybos įsteigtų organų darbo tvarkos taisyklių priėmimu ir pakomitečių sąrašo sudarymu šio susitarimo taikymui, išskyrus jo II antraštinę dalį, grindžiama Partnerystės tarybos sprendimo projektu. Sprendimo 2020/246 1 straipsnio 1 dalies turinys yra identiškas, kiek tai susiję su šio susitarimo II antraštinės dalies taikymu.
- 9 Į Tarybos posėdžio protokolą įtrauktame pareiškimе Komisija pateikė prieštaravimų ir nurodė, kad ESS 37 straipsnio, kaip Sprendimo 2020/246 teisinio pagrindo, įtraukimas ir Tarybos akto skaidymas į du sprendimus yra neteisėti. Į COREPER ir Tarybos posėdžių protokolą taip pat įtrauktas Čekijos Respublikos pareiškimas, kuriame nurodyta, kad, vadovaujantis 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimu *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)* (C-244/17, EU:C:2018:662), minėtas įtraukimas yra klaidingas. Vengrija taip pat išreiškė abejonių dėl dviejų atskirų sprendimų priėmimo. Šios dvi valstybės narės susilaikė balsuodamos dėl ginčijamų sprendimų priėmimo.

Šalių reikalavimai

- 10 Komisija Teisingumo Teismo prašo panaikinti ginčijamus sprendimus, palikti galioti jų padarinius ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 11 Taryba prašo atmesti ieškinį ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas. Nepatenkinus šio reikalavimo, jei ginčijami sprendimai būtų panaikinti, ji Teisingumo Teismo prašo palikti galioti jų padarinius.
- 12 2020 m. rugpjūčio 25 d. ir 2020 m. rugsėjo 25 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimais Čekijos Respublikai ir Prancūzijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos ir Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinio

- 13 Komisija nurodo du ieškinio pagrindus; pirmasis grindžiamas klaidingu rėmimusi ESS 37 straipsniu, kaip Sprendimo 2020/246 materialiuoju teisiniu pagrindu, o antrasis – neteisėtu akto dėl pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Partnerystės susitarimu su Armėnija įsteigtoje Partnerystės taryboje, skaidymu į du atskirus sprendimus.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 14 Pateikdama pirmąjį pagrindą Komisija, palaikoma Čekijos Respublikos, priekaištauja Tarybai dėl to, kad ši įtraukė ESS 37 straipsnį ir SESV 218 straipsnio 8 dalies antrą pastraipą į Sprendimo 2020/246 teisinį pagrindą, todėl balsuojant Taryboje buvo taikoma vieningo balsavimo taisyklė. Komisijos teigimu, Partnerystės susitarimo su Armėnija II antraštinės dalies sąsajų su bendra užsienio ir saugumo politika (BUSP) nepakanka tokiam įtraukimui pateisinti.
- 15 Grįždama šį pagrindą Komisija tvirtina, kad Tarybos sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį, susijęs su viso tarptautinio susitarimo įgyvendinimu, turi būti priimtas kvalifikuota balsų dauguma, jei minėto susitarimo esmė yra sritis, kurioje pagal materialinį teisinį pagrindą reikalaujama tokios daugumos. Teisinio pagrindo pasirinkimas turi būti grindžiamas objektyviomis aplinkybėmis, kurias galima patikrinti teismine tvarka, be kita ko, atitinkamo akto turiniu ir tikslu.
- 16 Taigi, nors bendrieji tikslai gali būti nurodyti nagrinėjamo akto preambulėje arba pirmuosiuose straipsniuose, nustatant sritį, kuriai jis priklauso, lemiamą reikšmę turi išipareigojimų, faktiškai numatytų siekiant nagrinėjamų tikslų, apimtis ir tam tikrų aptariamų temų dominavimas. Jeigu numatytas priimti aktas bendrai susijęs su remiantis tarptautiniu susitarimu įsteigtų institucijų darbo tvarka, minėto akto taikymo sritis turi būti vertinama atsižvelgiant į visą susitarimą. Šioms taisyklėms prieštaraujanti institucijos veikla negali jų pakeisti ar pateisinti nukrypti leidžiančių nuostatų.

- 17 Komisija teigia, kad nagrinėjamu atveju Partnerystės susitarimas su Armėnija iš esmės susijęs su prekyba ir bendradarbiavimu vystymosi labui, taip pat su prekyba transporto paslaugomis; šioms temoms skirta dauguma šio susitarimo nuostatų. Devynių šio susitarimo II antraštinės dalies straipsnių sąsajos su BUSP tik papildo šias sudedamąsias dalis ir yra nepakankamai svarbios, kad pateisintų rėmimąsi atskiru materialiniu teisiniu pagrindu.
- 18 Be to, šie devyni straipsniai pagal savo turinį ir skaičių yra panašūs į Partnerystės susitarimo su Kazachstano Respublika nuostatas, nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimas *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)* (C-244/17, EU:C:2018:662); jų Teisingumo Teismas nepripažino pakankamomis pateisinant specialaus materialinio teisinio pagrindo, susijusio su BUSP, įtraukimą, o abiejų susitarimų pavadinimai, kurie gali būti siejami su BUSP, bet kuriuo atveju patvirtina tokį patį ribotą išipareigojimo lygį.
- 19 Maža to, vien tai, kad Partnerystės susitarimas su Armėnija buvo sudarytas sudėtingomis geopolitinėmis aplinkybėmis, t. y. vykstant konfliktui Kalnų Karabache, nepateisina to, kad jam būtų priskirtas su BUSP susijęs aspektas, neišplaukiantis iš jo turinio.
- 20 Čekijos Respublika palaiko Komisijos reikalavimus. Šios valstybės narės teigimu, Partnerystės susitarime su Armėnija BUSP priskiriami tikslai gali būti priskirti ir bendradarbiavimo vystymosi labui arba prekybos politikai. Be to, kelių nuostatų įtraukimas į materialinį teisinį pagrindą turėtų likti išimtis. Turint omenyje nedidelę šio susitarimo II antraštinės dalies dalių, kurios gali būti priskirtos prie BUSP, kokybinę ir kiekybinę svarbą, nagrinėjamu atveju tokia išimtis nepateisinama.
- 21 Nesutikdama Taryba teigia, kad tarptautinio susitarimo tikslai yra labai svarbūs nustatant ryšį tarp įvairias politikos sritis apimančių nuostatų, nes minėto susitarimo turinys turi būti vertinamas tik vėliau. Tačiau šioje byloje pateiktuose Komisijos argumentuose nepakankamai atsižvelgiama į Partnerystės susitarimo su Armėnija tikslus. Iš tiesų išnagrinėjus šio susitarimo tikslus ir II antraštinės dalies turinį matyti, kad su BUSP susijusios nuostatos nėra papildomos, palyginti su prekybos ir bendradarbiavimo vystymosi labui sritimis, o yra savarankiška šio susitarimo sudedamoji dalis.
- 22 Šiuo klausimu Taryba teigia, kad, kitaip nei 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendime *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)* (C-244/17, EU:C:2018:662) nagrinėtas partnerystės susitarimas, Partnerystės susitarimas su Armėnija apima bent jau vieną esminį papildomą tikslą – būtent stiprinti išsamią politinę partnerystę (1 straipsnio a punktas) ir skatinti plėtoti glaudžius politinius šalių santykius (1 straipsnio b punktas).
- 23 Tuo remdamasi Taryba daro išvadą, kad Partnerystės susitarimas su Armėnija nėra paprasta priemonė bendradarbiavimo vystymosi labui ir prekybos srityse. Iš tiesų kai kurie jo 1 straipsnyje nurodyti bendrieji tikslai 3 straipsnyje pateikti kaip visuma konkretesnių tikslų, kurių konkrečiai siekiama II antraštinės dalies nuostatomis dėl politinio dialogo, vidaus reformų ir bendradarbiavimo BUSP srityje. Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos nematyti, kad nuostatos, kuriose bendradarbiavimas numatytas kaip politinis dialogas, negali būti laikomos tokiu BUSP tikslų įgyvendinimu.

- 24 Be to, dėl Komisijos argumento, kad beveik visos Partnerystės susitarimo su Armėnija nuostatos priskirtinos prie su BUSP nesusijusių sričių, Taryba pažymi, jog kriterijus dėl II antraštinės dalies apimties nėra susijęs su priimtų priemonių tikslu ar turiniu, todėl jis negali būti lemiamas pasirenkant Sąjungos veiksmų teisinį pagrindą. Kalbant konkrečiai, šis kriterijus nėra svarbus vertinant atitinkamų nuostatų ir kitų susitarimo dalių ryšį.
- 25 Prancūzijos Respublika, įstojusi į bylą palaikyti Tarybos argumentų, pažymi, kad teisės aktu siekiami tikslai turi būti nustatomi analizuojant jo turinį, o šį turinį reikia nagrinėti atsižvelgiant į minėto akto tikslą. Šis požiūris yra dar svarbesnis tada, kai aktas iš dalies patenka į BUSP sritį, nes jai taikomos specialios taisyklės ir procedūros pagal ESS 24 straipsnio 1 dalį. Taigi iš to, kad su BUSP susijusių nuostatų yra mažiau, negalima daryti išvados, kad BUSP yra tik papildoma, palyginti su kitomis susijusiomis politikos sritimis, jei esama tikslų, aiškiai patenkančių į jos taikymo sritį. Iš tiesų dėl ekonominio bendradarbiavimo pobūdžio tam, kad jis būtų įgyvendintas, reikia daugiau patikslinimų, palyginti su politinio dialogo užmezgimu.
- 26 Į Partnerystės susitarimo su Armėnija sudarymo aplinkybes taip pat reikėtų atsižvelgti; jos taip pat įrodo, kad šis susitarimas priskiriamas prie BUSP, nes buvo sudarytas esant specifiniam politiniam ir saugumo kontekstui, kuriam būdingos regioninės krizės, pavyzdžiui, konfliktas Kalnų Karabache.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 27 Pirmiausia reikia priminti, kad SESV 218 straipsnyje tam, kad būtų įvykdyti aiškumo, nuoseklumo ir racionalizavimo reikalavimai, nustatyta vienoda visuotinai galiojanti derybų dėl tarptautinių susitarimų, kuriuos Sąjunga kompetentinga sudaryti savo veiklos srityse, įskaitant BUSP, ir jų sudarymo procedūra, nebent Sutartyse numatytos specialios procedūros (2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 28 Dėl SESV 218 straipsnio 9 dalies reikia pažymėti, kad joje numatyta supaprastinta procedūra, kai siekiama, be kita ko, apibrėžti pozicijas, kurių Sąjungos vardu turi būti laikomasi šiai dalyvaujant pagal atitinkamą tarptautinį susitarimą įsteigta sprendimus priimančiame organe priimant aktus dėl to susitarimo taikymo arba įgyvendinimo. Vis dėlto, kaip matyti iš tarpusavyje siejamų SESV 218 straipsnio 6, 9 ir 10 dalių, šis supaprastinimas, taikomas tik aktams, kuriais nepapildoma ir nepakeičiama susitarimo institucinė struktūra, pasireiškia tik Europos Parlamento dalyvavimo ribojimu (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 25 ir 26 punktus).
- 29 Vis dėlto SESV 218 straipsnio 9 dalyje nenumatyta jokios balsavimo taisyklės, pagal kurią Taryba turėtų priimti šioje nuostatoje nurodytų rūšių sprendimus, todėl taikytina balsavimo taisyklė kiekvienu konkrečiu atveju turi būti nustatoma remiantis SESV 218 straipsnio 8 dalimi. Atsižvelgiant į šios nuostatos pirmoje pastraipoje pavartotą žodžių junginį „laikydamosi tos tvarkos“ ir į šios nuostatos antros pastraipos pradžioje pavartotą žodį „tačiau“, reikia konstatuoti, kad paprastai Taryba priima sprendimus kvalifikuota balsų dauguma ir tik šioje antroje pastraipoje nurodytais atvejais ji sprendžia vieningai. Taigi taikytina balsavimo taisyklė kiekvienu konkrečiu atveju turi būti nustatoma pagal tai, ar ji priskiriama prie vieno iš pastarųjų atvejų.
- 30 Dėl sprendimo, kuriuo Taryba nustato poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi pagal tarptautinį susitarimą įsteigta organe, Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę nuspręsti, kad tuomet, kai toks sprendimas negali būti priskirtas nė prie vieno iš SESV 218 straipsnio 8 dalies

antroje pastraipoje numatytų atvejų, kuriais reikalaujama balsuoti vieningai, Taryba, vadovaudamasi SESV 218 straipsnio 8 dalies pirma pastraipa ir 9 dalimi, iš principo turi priimti tokį sprendimą kvalifikuota balsų dauguma (2018 m. rugsėjo 4 d. *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 27 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 31 Pirmuoju iš šių atvejų pagal SESV 218 straipsnio 8 dalies antrą pastraipą reikalaujama, kad sprendimas pagal šio straipsnio 9 dalį būtų priimtas vieningai, jeigu jis priklauso sričiai, kurioje priimant Sąjungos aktą reikalaujama vieningo balsavimo. Siekiant šiomis aplinkybėmis nustatyti, ar pagal šią dalį priimtas sprendimas susijęs su sritimi, kurioje reikalaujama vieningo balsavimo, reikia remtis jo materialiniu teisiniu pagrindu (2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 35 punktą).
- 32 Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės akto teisinio pagrindo pasirinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir prie kurių priskirtini šio teisės akto tikslas ir turinys (2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 36 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 33 Šiuo klausimu, priešingai, nei iš esmės teigia Taryba ir išvados 28 ir 29 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos visiškai nematyti, kad vienas iš šių kriterijų yra svarbesnis už kitą. Iš tiesų būtent remiantis visais įmanomais nustatyti objektyviais veiksniais, susijusiais su vienu ir kitu iš minėtų kriterijų, kiekvienu konkrečiu atveju reikia nustatyti, kokiai sričiai priklauso teisės aktas.
- 34 Jei išnagrinėjus Sąjungos aktą matyti, kad juo siekiama dvejopo tikslo arba kad jis turi dvi sudedamąsias dalis, ir jei vieną iš šių tikslų arba vieną iš šių dalių galima išskirti kaip pagrindinį ar pagrindinę, o kitą tik kaip papildomą, teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbiausias tikslas arba pagrindinė ar svarbiausia sudedamoji dalis. Tik išimtiniais atvejais, jei nustatyta, kad teisės aktu siekiama kelių tikslų arba jis turi kelias neatskiriamas sudedamąsias dalis ir nė viena iš dalių nėra papildoma kitos atžvilgiu, toks aktas turi būti grindžiamas atitinkamais skirtingais teisiniais pagrindais (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto dvigubu teisiniu pagrindu negalima remtis tuomet, kai remiantis kiekvienu teisiniu pagrindu numatytos procedūros tarpusavyje yra nesuderinamos (šiuo klausimu žr. 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-155/07, EU:C:2008:605, 37 punktą).
- 35 Taigi, kaip ir sprendimai dėl Sąjungos sudaromo tarptautinio susitarimo, Tarybos sprendimas dėl pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi susitarimu pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį įsteigtame organe, nustatymo, kuris yra išimtinai susijęs su sritimi, kurioje reikalaujama vieningo balsavimo, nukrypstant nuo SESV 218 straipsnio 8 dalies pirmoje pastraipoje numatytos bendrosios kvalifikuotos daugumos taisyklės, iš principo turi būti priimtas vieningai, kaip numatyta SESV 218 straipsnio 8 dalies antroje pastraipoje. Būtent taip yra BUSP atveju, nes ESS 31 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, be kita ko, numatyta, kad sprendimai pagal ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyrių priimami vieningai, išskyrus atvejus, kai minėtame skyriuje numatyta kitaip. Priešingai, jei toks sprendimas turi kelias sudedamąsias dalis arba juo siekiama kelių tikslų, o kai kurios iš šių dalių arba kai kurie iš šių tikslų susiję su BUSP, jam priimti taikoma balsavimo taisyklė turi būti nustatoma atsižvelgiant į pagrindinį ar svarbiausią tikslą arba pagrindinę ar svarbiausią sudedamąją dalį. Jei sprendimo pagrindinis ar svarbiausias tikslas arba pagrindinė ar svarbiausia sudedamoji dalis yra susiję su sritimi, kurioje priimant Sąjungos teisės

aktą nereikalaujama balsuoti vieningai, toks sprendimas, remiantis SESV 218 straipsnio 8 dalies pirma pastraipa, turi būti priimamas kvalifikuota balsų dauguma (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 38 punktą).

- 36 Būtent atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 27–35 punktuose, reikia išnagrinėti, ar ginčijami sprendimai priklauso sričiai, kaip antai BUSP, kuriai taikomas vieningo balsavimo reikalavimas, ar jie priklauso Sąjungos politikos sritims, dėl kurių sprendimai iš principo turi būti priimami kvalifikuota balsų dauguma, pavyzdžiui, SESV 91, 207 ir 209 straipsniuose minėtoms transporto, bendros prekybos politikos ir bendradarbiavimo vystymosi labui sritims.
- 37 Ginčijami sprendimai buvo priimti siekiant nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Partnerystės susitarimu su Armėnija įsteigtoje Partnerystės taryboje, kiek tai susiję su Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ir kitų Partnerystės tarybos padalinių darbo tvarkos taisyklių nustatymu ir pakomitečių sąrašo sudarymu minėto susitarimo taikymo tikslu. Kalbant konkrečiai, Sprendimas 2020/245 susijęs su visu Partnerystės susitarimu su Armėnija, išskyrus jo II antraštinę dalį, o Sprendimas 2020/246 susijęs tik su šia II antraštine dalimi.
- 38 Vis dėlto reikia pažymėti: nors šie sprendimai oficialiai yra susiję su skirtingomis Partnerystės susitarimo su Armėnija antraštinėmis dalimis, sritis, kuriai jie priklauso, taigi ir nagrinėjamų Sąjungos išorės veiksmų materialinis teisinis pagrindas turi būti vertinami atsižvelgiant į visą šį susitarimą.
- 39 Iš tiesų ginčijami sprendimai yra susiję apskritai su tarptautinių institucijų, įsteigtų remiantis Partnerystės susitarimu su Armėnija, darbo tvarka.
- 40 Kaip iš esmės pažymėjo generalinis advokatas išvados 43 punkte, dviejų atskirų skirtingais teisiniais pagrindais grindžiamų Tarybos sprendimų priėmimą siekiant nustatyti bendrą poziciją, kurios reikia laikytis Sąjungos vardu dėl šiuo susitarimu įsteigtų organų darbo tvarkos, galima pateisinti tik tuo atveju, jei susitarimą, vertinamą kaip visumą, sudaro atskiros sudedamosios dalys, atitinkančios skirtingus teisinius pagrindus, kuriais remiamasi priimant minėtus sprendimus.
- 41 Pirma, dėl Partnerystės susitarimo su Armėnija turinio pažymėtina, kad jo II antraštinė dalis „Politinis dialogas ir reformos, bendradarbiavimas užsienio ir saugumo politikos srityje“, kurioje yra šio susitarimo 3–11 straipsniai, apima nuostatas dėl politinio dialogo saugumo srityje skatinimo, todėl joje aptariamai klausimai, kurie gali būti priskirti prie BUSP.
- 42 Partnerystės susitarimo su Armėnija 3 straipsnyje primenami politinio dialogo tikslai, o jo 2 dalyje išvardijami vienuolika šio dialogo tikslų, tarp kurių yra politinės partnerystės stiprinimas, tarptautinės taikos, stabilumo ir saugumo skatinimas, bendradarbiavimo krizių valdymo srityje stiprinimas, bendradarbiavimo kovojant su ginklų platinimu stiprinimas, pagarbos demokratijos, teisinės valstybės principams, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms stiprinimas, dialogo palaikymas ir bendradarbiavimo saugumo ir gynybos srityse stiprinimas, taip pat gerų kaimyninių santykių plėtojimas.

- 43 Be to, šio susitarimo 4 straipsnyje „Vidaus reformos“ išvardijami bendri tikslai, kurių siekiama bendradarbiaujant šio susitarimo šalims, įskaitant demokratinį institucijų ir teisinės valstybės stabilumo ir veiksmingumo plėtojimą ir didinimą, taip pat pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms užtikrinimą.
- 44 Minėto susitarimo 5 straipsnio „Užsienio ir saugumo politika“ 1 dalyje numatyta, kad „šalys aktyviau plėtoja dialogą ir [tarpusavio] bendradarbiavimą [BUSP] srityje, pripažindamos Armėnijos Respublikos dalyvavimo tarptautinėse organizacijose ir bendradarbiavimo veikloje ir su tuo susijusių prievolių laikymosi svarbą, ir visų pirma sprendžia konfliktų prevencijos ir krizių valdymo, rizikos mažinimo, kibernetinio saugumo, saugumo sektoriaus reformos, regioninio stabilumo, nusiginklavimo, ginklų neplatavimo, kontrolės bei eksporto kontrolės klausimus“. To paties 5 straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad „šalys dar kartą patvirtina įsipareigojančios laikytis tarptautinės teisės principų ir normų, įskaitant nustatytuosius JT Chartijoje ir [Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO)] Helsinkio baigiamajame akte, ir skatinti laikytis šių principų savo dvišaliuose ir daugiašaliuose santykiuose“. Dėl šio susitarimo 6–11 straipsnių reikia pažymėti, kad juose dar kartą patvirtinami šalių įsipareigojimai tarptautinio masto sunkių nusikaltimų prevencijos, konfliktų prevencijos ir krizių valdymo, regioninio stabilumo ir takaus ginčų sprendimo, nusiginklavimo, kovos su neteisėta prekyba šaulių ir lengvaisiais ginklais bei kovos su terorizmu klausimais, taip pat jų noras bendradarbiauti ir palaikyti dialogą šiose srityse.
- 45 Vis dėlto susitarimas turi būti kvalifikuotas kaip susitarimas dėl bendradarbiavimo vystymosi labai atsižvelgiant į jo esminį dalyką, o ne į jo konkrečias sąlygas, jei šiose sąlygose specialiose srityse nėra numatyta tokių įsipareigojimų, kad jais iš tiesų siekiama kitokių nei bendradarbiavimo vystymosi labai tikslų (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-377/12, EU:C:2014:1903, 39 punktą ir 2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-263/14, EU:C:2016:435, 47 punktą).
- 46 Nors Partnerystės susitarimo su Armėnija II antraštinės dalies nuostatos iš tikrųjų susijusios tik su klausimais, kurie gali būti priskirti prie BUSP, ir dar kartą patvirtina šalių valią bendradarbiauti šioje srityje, reikia konstatuoti, kaip nurodė generalinis advokatas išvados 65 ir 70 punktuose, kad tose nuostatose, kurių yra nedaug, palyginti su visais šio susitarimo 386 straipsniais, ir kurių daugelis yra susijusios su prekybos ir bendradarbiavimo vystymosi labai sritimis, iš esmės apsiribojama susitariančiųjų šalių programinio pobūdžio pareiškimais pažymint tik apie esamus tarpusavio santykius ir bendrus ketinimus ateityje, bet nenustatant konkrečios veiksmų programos arba konkrečių tarpusavio bendradarbiavimo sąlygų.
- 47 Antra, kiek tai susiję su šio susitarimo tikslais, išnagrinėjus visą jo preambulę, 1 straipsnyje išvardytus tikslus ir daugelį jo nuostatų matyti, kad šiuo susitarimu iš esmės siekiama nustatyti Sąjungos ir jos valstybių narių bendradarbiavimo su Armėnijos Respublika transporto, prekybos ir vystymosi srityse ribas.
- 48 Kalbant konkrečiai, šio susitarimo 1 straipsnyje tikslai skaidomi į kelis siekius: išsamios šalių politinės ir ekonominės partnerystės ir bendradarbiavimo stiprinimas, politinio dialogo visose abipusiškai svarbiose srityse struktūros stiprinimas, skatinant plėtoti glaudžius politinius šalių santykius, pagalba stiprinant Armėnijos demokratiją bei politinį, ekonominį ir institucinį stabilumą, taikos ir stabilumo regioniniu ir tarptautiniu lygmenimis skatinimas, palaikymas ir stiprinimas, bendradarbiavimo laisvės, saugumo ir teisingumo srityse stiprinimas, judumo didinimas ir tautų tarpusavio ryšių stiprinimas, Armėnijos Respublikos pastangų plėtoti savo

ekonominį potencialą tarptautinio bendradarbiavimo priemonėmis rėmimas, aktyvesnis bendradarbiavimas prekybos srityje ir vis glaudesnio bendradarbiavimo kitose abipusiškai svarbiose srityse sąlygų sudarymas.

- 49 Šiuo klausimu reikia priminti, kad SESV 208 straipsnyje numatyta Sąjungos politika bendradarbiavimo vystymosi labui srityje, kuri yra viena pagrindinių Partnerystės susitarimo su Armėnija sudedamųjų dalių, neapsiriboja vien priemonėmis, kuriomis tiesiogiai siekiama panaikinti skurdą, ja taip pat siekiama ESS 21 straipsnyje nurodytų Sąjungos išorės veiksmų bendrųjų tikslų, pavyzdžiui, jo 2 dalies c punkte nurodyto tikslo išsaugoti taiką, užkirsti kelią konfliktams ir stiprinti tarptautinį saugumą ir 2 dalies d punkte numatyto tikslo skatinti besivystančių šalių ekonominį, socialinį ir aplinkos apsaugos tvarų vystymąsi (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-377/12, EU:C:2014:1903, 37 punktą). Beje, dar prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai Teisingumo Teismas buvo pažymėjęs, kad kova su šaulių ir lengvųjų ginklų platinimu gali būti laikoma padedančia įgyvendinti bendradarbiavimo vystymosi labui politikos tikslus, nes ji gali prisidėti prie atitinkamos šalies ekonominio ir socialinio vystymosi kliūčių panaikinimo arba mažinimo (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-91/05, EU:C:2008:288, 68 punktą).
- 50 Be to, bendradarbiavimu vystymosi labui siekiami tikslai yra platūs, nes jiems įgyvendinti reikalingos priemonės turi būti susijusios su įvairiomis specifinėmis sritimis. Toks, be kita ko, yra susitarimas, nustatantis šio bendradarbiavimo ribas (1996 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Portugalija / Taryba*, C-268/94, EU:C:1996:461, 37 punktą).
- 51 Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad, jei kaskart, kai susitarimas dėl bendradarbiavimo vystymosi labui darytų poveikį konkrečiai sričiai, būtų reikalaujama, kad jis taip pat būtų grindžiamas kita nuostata nei ta, kuri susijusi su šia politika, pastarojoje nuostatoje numatyta kompetencija ir procedūra praktiškai netektų prasmės (šiuo klausimu žr. 1996 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Portugalija / Taryba*, C-268/94, EU:C:1996:461, 38 punktą ir 2014 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-377/12, EU:C:2014:1903, 38 punktą).
- 52 Nagrinėjamu atveju Partnerystės susitarimo su Armėnija 1 straipsnyje išreikšta šalių valia „stiprinti politinio dialogo“, kuri jį planuoja palaikyti, „struktūrą“, o šio susitarimo 3 straipsnio 2 dalyje patikslinami šio dialogo tikslai išvardijant kelis konkretesnius tikslus. Kaip teigia Taryba, kai kurie iš šių konkrečių tikslų, visų pirma minėto susitarimo 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas tikslas veiksmingiau bendradarbiauti užsienio ir saugumo politikos srityje, gali būti priskiriami prie BUSP. Vis dėlto, kaip iš esmės pabrėžta šio sprendimo 46 punkte, išvardijant šiuos konkrečius tikslus nenumatyta jokios veiksmų programos ar konkrečių bendradarbiavimo šioje srityje sąlygų, kuriomis remiantis būtų galima teigti, kad BUSP yra viena iš atskirų šio susitarimo sudedamųjų dalių, apimanti ne tik prekybos ir bendradarbiavimo vystymuisi labai aspektus.
- 53 Atsižvelgiant į plačią bendradarbiavimo vystymosi labui tikslų įgyvendinant Sąjungos politiką sampratą, primintą šio sprendimo 49 ir 50 punktuose, ir į tai, kad apskritai Partnerystės susitarimu su Armėnija santykiuose su šia valstybe iš esmės siekiama tikslų, susijusių su prekyba ir bendradarbiavimu vystymosi labui, turi būti laikoma, kad pagrindinės šio susitarimo sudedamosios dalys, t. y. bendra prekybos politika, prekyba transporto paslaugomis ir bendradarbiavimas vystymosi labui, apima jame numatytus pagrindinius prie BUSP priskirtinus politinio dialogo elementus, todėl BUSP turi būti vertinama ne kaip atskira šio susitarimo dalis, o

atvirkščiai – kaip papildoma, palyginti su minėtomis pagrindinėmis sudedamosiomis dalimis (pagal analogiją žr. 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 46 punktą).

- 54 Be to, nustatant akto teisinį pagrindą iš tiesų galima atsižvelgti ir į jo priėmimo aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-81/13, EU:C:2014:2449, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiuo klausimu Prancūzijos Respublika atkreipia dėmesį visų pirma į tokias aplinkybes kaip Kalnų Karabacho konfliktas. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad Partnerystės susitarime su Armėnija nenumatyta jokios konkrečios ar specialios priemonės, skirtos šiai situacijai, keliančiai grėsmę tarptautiniam saugumui, išspręsti.
- 55 Šią išvadą patvirtina tai, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 38–40 punktų, ginčijamais sprendimais siekiama užtikrinti pagal šį susitarimą įsteigtų tarptautinių institucijų darbo tvarką, todėl šie sprendimai negali būti laikomi susijusiais su konkrečiomis priemonėmis, kurių gali būti imtasi pagal šį susitarimą.
- 56 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad prie BUSP priskirtinų Partnerystės susitarimo su Armėnija dalių ar pareiškimų apie ketinimus nepakanka, kad jie sudarytų atskirą šio susitarimo sudedamąją dalį. Vadinasi, Taryba klaidingai pasirinko ESS 37 straipsnį kaip Sprendimo 2020/246 materialinį teisinį pagrindą, o SESV 218 straipsnio 8 dalies antrą pastraipą – kaip jo procedūrinį teisinį pagrindą.
- 57 Taigi reikia pripažinti pagrįstu Komisijos ieškinio pirmąjį pagrindą ir panaikinti Sprendimą 2020/246.
- 58 Dėl Sprendimo 2020/245 reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš jo 10 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio, jis neturi įtakos pozicijai, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Partnerystės susitarime su Armėnija įsteigtoje Partnerystės taryboje, kiek ši pozicija yra susijusi su šio susitarimo II antraštinės dalies taikymu. Išnagrinėjus ieškinio pirmąjį pagrindą matyti, kad šioje antraštinėje dalyje esančios nuostatos nėra atskira minėto susitarimo dalis, pagal kurią Taryba, siekdama nustatyti tokią poziciją, privalo remtis, be kita ko, ESS 37 straipsniu ir SESV 218 straipsnio 8 dalies antra pastraipa. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 40 punkte, reikia konstatuoti, kad Taryba neturėjo jokio pagrindo į Sprendimo 2020/245 dalyką neįtraukti aptariamąs pozicijas dėl to paties susitarimo II antraštinės dalies taikymo ir pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį priimti atskiros sprendimo, kuriuo buvo siekiama nustatyti minėtą poziciją dėl to paties taikymo. Darytina išvada, kad Sprendimas 2020/245 taip pat turi būti panaikintas.

Dėl antrojo pagrindo

- 59 Kadangi ieškinio pirmasis pagrindas buvo pripažintas pagrįstu, o ginčijami sprendimai buvo panaikinti, nereikia nagrinėti ieškinio antrojo pagrindo.

Dėl ginčijamų sprendimų padarinių palikimo galioti

- 60 Jei ginčijami sprendimai būtų panaikinti, Taryba, Komisija ir Čekijos Respublika prašo palikti galioti jų padarinius, kad būtų išvengta bet kokių neigiamų pasekmių įgyvendinant Partnerystės susitarimą su Armėnija.

- 61 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Teisingumo Teismas gali, jei mano esant reikalinga, nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai turi būti laikomi galutiniais.
- 62 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, atsižvelgiant į su teisiniu saugumu susijusius motyvus, tokio akto padariniai gali likti galioti, be kita ko, jeigu jo panaikinimo įsigaliojimas nedelsiant lemtų rimtas neigiamas pasekmes atitinkamoms šalims (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Taryba / Komisija*, C-660/13, EU:C:2016:616, 51 punktą).
- 63 Ginčijamų sprendimų panaikinimas nepaliekant galioti jų padarinių, gali trukdyti veikti pagal Partnerystės susitarimą su Armėnija įsteigtiems organams, kelti abejonių dėl Sąjungos įsipareigojimų, susijusių su šių organų priimtais teisės aktais, taip pat trukdyti veiksmingai įgyvendinti šį susitarimą (pagal analogiją žr. 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 64 Vadinas, teisinio saugumo sumetimais reikia palikti galioti ginčijamų sprendimų, kurie panaikinami šiuo sprendimu, padarinius, kol Taryba priims naują sprendimą, atitinkantį šį Teisingumo Teismo sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 65 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Tarybos ir ši bylą pralaimėjo, pastaroji turi jas padengti.
- 66 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi, reikia nurodyti Prancūzijos Respublikai ir Čekijos Respublikai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2020 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimą (ES) 2020/245 dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimu įsteigtoje Partnerystės taryboje dėl Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ir kitų Partnerystės tarybos įsteigtų organų darbo tvarkos taisyklių priėmimo ir pakomitečių sąrašo sudarymo šio susitarimo taikymui, išskyrus II antraštinę dalį, ir 2020 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimą (ES) 2020/246 dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos bei jų valstybių narių ir Armėnijos Respublikos visapusiškos ir tvirtesnės partnerystės susitarimu įsteigtoje Partnerystės taryboje dėl Partnerystės tarybos, Partnerystės komiteto, pakomitečių ir kitų Partnerystės tarybos įsteigtų organų darbo tvarkos taisyklių priėmimo ir pakomitečių sąrašo sudarymo šio susitarimo II antraštinės dalies taikymui.**
- 2. Palikti galioti sprendimų 2020/245 ir 2020/246 padarinius.**
- 3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**

4. Prancūzijos Respublika ir Čekijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.